diligẽdi deũ quos diſtiguit berñ. d. Diſce ama
re dulcit̃. amare fortit̃. amare prudẽter. Ama
re dulcit̃ ne illecti. prudent̃ ne decepti. fortit̃
ne oppſſi ab amore dñi auertamur. Ecce q̃liter
ſpũalia lilia a deo tã decenter ſunt exornata ꝙ
nec ſalomõ q̇ fuit incaſt⁹ ꝛ amator mulieꝝ. iij.
Reg. xj. ẽ ita coopertus ſicut vn⁹ ex iſtis hoĩb⁹
caſtis. Tertiũ exẽplũ ẽ. ſi eni fenũ agri qḋ ho-
die ẽ ꝛ cras ĩ clibanũ mittit̃ de⁹ ſic veſtit. quã-
to vos magis modice fidei videlʒ veſtiet, et in
neccijs puidebit q̇ eſt rõnales ꝛ ĩmortales. q.
di. ſm Chryſo. ſuper Mat. Si florib⁹ terrenis
ſuccurrit de⁹ q̇ nati ſũt vt tm̃mõ videãt̃, ꝛ pere
ant. quõ hoĩes negliget quos ſic creuit vt non
ꝓ tpe ſint ſeu videãt̃. ſʒ vt ꝑpetuo maneãt. No
lite g̃ ſolliciti eẽ dicẽtes. q̇d mãducabim⁹. aut
q̇d bibem⁹. aut quo opiemur: hec oĩa gentes
inq̇rũt. ſ. nimia ſollicitudĩe. q. di. ſʒ xp̃iani nõ
debẽt illa ita q̃rere. Q̃ eni gẽtes pl⁹ curẽt de
veſtib⁹ q̃ v̓tutib⁹ ꝓbat Inno. de vili. hu. ꝯdi.
pte. ij. c. xxix. Cũ q̇dã phs ĩ habitu ꝯtẽptibili
aulã p̃ncipis adijſſet. ꝛ diu pulſans ad hoſtiuʒ
nõ fuiſſet itromiſſus. Sʒ quotiẽs tẽptaſſet to-
tiẽs eũ ꝯtigiſſet repelli mutauit habitũ ꝛ aſſum
pſit ornamẽtũ. Tũc ad p̃mã vocẽ adit⁹ patuit
veniẽti. Qui ꝓcedens ad principẽ pallium qḋ
geſtabat cepit venerabilit̃ oſculari. Sup quo
p̃nceps admirans inquit quid hoc deſignaret
phs reſpõdit. Honorãtẽ honoro. q2 qḋ iuſtus
nõ potuit veſtis obtinuit. Et ſubdit Inno. cõ-
tra hoc exclamando. O vanitas vanitatũ ho-
noris. pl⁹ defertur veſtib⁹ q̃ v̓tutib⁹. plus ve-
nuſtati q̃ honeſtati. Artificialis ſpẽs ſubduci
tur ꝛ facies obducit̃ naturalis tãq̃ hoĩs. Ar-
tificiũ artẽ ſupat creatoris. Moralit̃ aũt p fe-
nũ ſm Nico. de ly. itelligũt̃ vanigl'ioſi ad tp̃s
florẽtes. ꝛ poſt ignẽ gehẽne inſtituẽtes q̇bus
dñs h tãta bona tribuit vt tãdẽ mittãt̃ ĩ igneʒ
ꝛ ĩ clibanum eterne cõbuſtionis. vbi cõburũt̃
ꝛ nõ ꝯſumunt̃. Qḋ ꝓbat Aug. ĩ li. de ciui. mul
tiplici exẽplo. Primo quorundã vermium di.
Unũ gen⁹ vermiũ ĩ feruore calidaꝝ aq̃rũ ſca-
turire repit̃. quoꝝ feruorẽ nemo ĩpune trecta
ret. Illi aũt ſunt nõ ſolũ ſine vlla mortl leſione
ſʒ etiã ex̃ has nõ pñt viuere. Scḋo ponit exẽ-
plũ pauonũ. q̇ cũ mortue fuerĩt nõ putreſcũt.
ꝙ ſemel hec auis ſi cocta erat allata ꝛ ḋ pecto
re vſq3 ad annũ ſuari poterit. ꝛ nullã leſionẽ ĩ
currit niſi ꝙ aliquãtulum corpulẽtie ſicciorĩs
fit. Tertio exẽplo ſalamãdri. Salamãder inq̇t
ĩ igne viuit. de cui⁹ etiaʒ pellib⁹ corrigie p̃cioſe
fiũt q̇ vetuſtate ꝯſũpte ſi ĩ ignẽ mittẽt̃ ḋ vete-
ribus noue fiunt. Etiã ẽ aliud ĩ hoc ꝓbãdum
exẽplum ꝙ q̇dam ſunt altiſſimi mõtes ſicilie q̇
tãta tp̃is vetuſtate vſq3 nunc eſtuãt flammis.
ꝛ tamen integri perſeuerant.

Dñica. xvj. poſt trinitatis. Sermo primus

Ecce defũctus
efferebatur fi. vni. ma. ſue Luc. vij.
Rex apũ ſp circũdat̃ multitudine: apũ tanq̃ A
rex a familia. ꝛ cũ morit̃ ipe rex apes velut fa-
milia triſtes efficiũt̃. ꝛ circa mortuũ corp⁹ lu-
ctũ nõ minuũt. imo niſi ſubtrabant̃ fame ꝛ do
lore moriũt̃. Moralit̃ ſpũs vel aĩa hoĩs eſt ve
lut rex. ꝛ hʒ triplicẽ familiam. videlʒ ſapiẽtes
ad ꝯſolãdũ. milites ad pugnãdũ. artifices ad
miſtrãdũ. Intellectuales g̃ ſenſus ſunt tanq̃
ſpũs vel aĩe ꝯſiliarij dicẽtes ei. Time deuʒ et
mãdata ei⁹ obſerua. Et iſti etiã ꝓtrahũt ipſum
ſpm̃ vl' aĩaʒ ad diuina. Rõnales aũt ſenſus q̇
diſcernũt ꝛ oculo diſcretiõis aſp̃nãtur mala ꝛ
eligũt bona ſunt milites q̇ hoſtes ꝯcupiaꝝ im
pugnãt p arma iuſticie. Aĩales v̓o ſenſus ſiue
ſenſuales q̇ appetunt viſibilia ſunt tanq̃ artifi
ces ꝛ ruſtici q̇ corp̃alib⁹ rudimẽtis inſiſtunt ꝛ
neceſſaria corp̃i miſtrãt. vt dicit Humbert⁹ in
tractatu de. vij. donis ſpũſſancti ĩ ꝓlogo. c. iij
Modo ſicut rex apum hʒ familiã ſuã ĩ alueari
ſic ꝛ ſpirit⁹ vel aĩa hʒ familiaʒ in corp̃e fragili.
Sed contingit interduʒ ꝙ ſpiritus qui eſt rex
moritur p pctm̃. q2 mors ſpiritualis aĩe venit
ĩ quolibet peccato mortali. vt de peni. di. iij.
ca. dicẽs. Et Sap. xvj. dicitur. Homo p mali-
ciã occidit aĩaʒ ſuã. Et Seneca ep̃la. lxxxij. ꝙ
venenum malicie pei⁹ eſt q̃ ſerpẽtis. qḋ q̃uis
mortiferum ſit alteri. eſt tamen vita ſerpenti.
ſʒ venenum malicie principaliter nocet habẽti
q. d. q2 occidit ip̃m ſpũaliter. Ex quo ſpiritus
moritur per pctm̃. ideo dʒ ad ſiĩtudinẽ apum
triſtare. nec dʒ minuere luctuʒ niſi ſubtrahat̃
ſpiritus a morte per penitentiã ne efferatur ĩ
morte etiã corp̃is ꝛ de habitatiõe damnetur.
Quia dicit Aug. ſmone. viij. de aduẽtu ad iu-
dicium ꝙ ĩ morte ꝯſiſtãt angeli tartarei a deo
trãſmiſſi. tunc ſi imparata fuerit anima cõtur-
babitur. ꝛ de ſtrato fugam petere nõ poterit.
Sʒ tũc oculis miſeris ꝛ vultu plorabili rogãs
dep̃cans ꝛ orãs dicet. Miſerere mei o piator
humani generis. ꝛ vos miſeramini angeli. nõ
me nudam ꝛ ſine fructu ad iudicem deportetl
non me peccatorem ſcilicet ſpirituʒ a corpore
ſegregẽtis. rogo permittite ad modicum tem-
pus me penitere. ſuſpirare. lamẽtari. elemoſy
nas facere. dep̃cor dep̃cemini rogo ĩtercedite
male vitã expandi. Hec audiẽtes angeli dicũt

O aĩa miſera oĩbus diebus tuis in pctõ vixiſti
⁊ mõ vis penitere. ſol tuus occubuit. finis tuꝰ
aduenit. deus iuſſit egredi de corpe. ſepare et
cruciare ĩ eterno igne ſm opera tua. nõ ẽ de ce
tero ſpes ſalutiſ ſed eterna dãnatio. Et ſubdit
Aug. Illa ſcientes ante illam horam curramꝰ
ad penitentiã. ſuſcipit enĩ nos q̃ ſuſcepit latro
nem teloncarium. adulterã mulierez. hec ille.
De hoc ad ſenſum myſticũ dicũt verba preli-
bata de ſpũ peccatis mortalibꝰ mortuo. Ecce
defunctꝰ efferebatᷣ. ſ. ĩ morte a corpe. In quo
euãgeliſta duo tãgit ĩ ſenſu morali. Primo aĩe
mortẽ deteſtabilẽ. ibi. Ecce defunctus. Secun
do eius egreſſionẽ mirabilem. ibi. efferebatur.
Circa quod notandũ mors eſt quadruplex. ⁊
ſm hoc quadruplices moriũtᷣ mortui aut defũ
cti. ſcz mors mẽtalis extinctiõis. Mors car-
nalis reſolutiõis. Mors clauſtralᷣ ꝯuerſatiõis
B Mors ĩfernalis amaricatiõis. Prima ĝ mors
ẽ mentalis extinctionis. vicz qñ mens vel aĩa
extinguitᷣ per peccatũ mortale. Unde Hol. ſu-
per. li. Sap. lec. xj. dic̃. Peccatũ vicz mortale
ſatis ꝯueniẽter vocatᷣ mors, ꝓpter tres rõnes
vicz, ꝓpᷣ cõſilẽm defectũ. ꝯſilẽm effectũ ⁊ con-
ſimilẽ aſpectũ. De p̃mo ĝ moriẽte corpe talis
eſt ꝓceſſus in deficiendo. Primo diſtẽpatur et
diſtrahitᷣ. ſcdo infirmatᷣ. tertio moritᷣ. quarto
effertur extra domũ. quito ſepelitᷣ. ſexto a ver
mibus cõſumitᷣ. Iſto mõ ſpũaliter diſtẽperatᷣ
⁊ diſtrahitᷣ ꝑ tẽptationẽ ⁊ cogitationẽ de pec-
cato. Scdo infirmatur ꝑ comitãtẽ delectatio-
nem. tertio moritur ꝑ cõſenſum. quarto aſpor
tatur ⁊ elongatᷣ ab hominibus ꝑ culpe abomi
nationẽ ⁊ diffamationẽ apud homĩes. quinto
ſepelitᷣ per malã conſuetudinẽ. Sicut enĩ ter-
ra vel lapis onerat ſuppoſitus ⁊ opprimitᷣ cor
pus ne reſurgat. ſic illa mala cõſuetudo ẽ qua
ſi quedã moles grauiſſima opprimens ⁊ neceſ
ſitans ad peccandũ. Quia dicit Augꝰ. li. viij.
confeſ. c. v. Lex peccati eſt vitioſa conſuetudo
q̃ trahitur ⁊ tenetur intus animus eo merito
quo in eam volẽs illabitur. Et in eodẽ ca. cito
poſt principiũ loquẽs de ſeipſo, ꝑ ſtatu pecca-
ti ante baptiſmũ ſuum. Suſpirabã inquit liga
tus non ferro alieno ſed mea ferrea voluntate
velle meuz tenebat meus inimicus. ⁊ inde mi-
hi catenam fecerat. ⁊ cõſtrinxerat me. Ex vo-
luntate quippe peruerſa facta eſt libido. ⁊ duz
ſeruitur libidini facta eſt conſuetudo. ⁊ dũ cõ
ſuetudini non reſiſtitur facta eſt neceſſitas. Et
de hac etiaz morte peccati pulchre loquitᷣ Iſi-
dorus libro de ſummo bono. Cogitatio inquit
praua delectationẽ parit. ⁊ delectatio ꝯſenſio
nem. ⁊ conſenſio actionẽ. actio conſuetudinẽ.
conſuetudo neceſſitatẽ. Sicq̧ his vinculis im

plicatus quadam catena vitiorum tenetur ita
vt ab ea nequaꝗ̃ vltra euelli valeat niſi diuina
gratia manuz iacentis apprehẽdat. Et ſubdit
Nequiſſimũ eſt peccare. ſz peius eſt conſuetu-
dinem peccandi facere. ab illo facile. ab hoc re
ſurgitur cum labore. hec ille. Et hec conſuetu-
do peccandi ſm Aug. de ſmone dñi in monte
libro. j. c. xiij. ſepulture Lazari comparatur. ⁊
ſic videmus chariſſimi ꝙ iſtis magnis ⁊ nobi-
libus fiunt ſepulture honeſtiſſime d marmore
⁊ alijs honeſtis lapidibus ⁊ lignis cũ picturis
et figuris q̃ ſimul onerant et ornant. Ita iſtis
magnis ⁊ potentibus mortuis per peccatũ fa
ciunt adulatores ſepulcra dealbata ⁊ depicta
pallíantes ⁊ diminuentes ⁊ excuſantes ⁊ com
mendantes peccata potentium. Quia ſm pſ.
laudatur impius in deſiderijs anime ſue. ⁊ ini
quus benedicitur. Et iſti quidez videntur eos
honorare ⁊ ornare. ⁊ ſic ornant ⁊ opprimunt
miſeros ne reſurgant ꝑ penitentiam de pecca-
tis. Unde Greg. iiij. moralᷣ. c. xix. notat ꝙ xp̃s
tres mortuos ſuſcitauit. videlicet puellã in do
mo. iuuenem in porta. Lazarum in ſepulcro.
Quartum vero diſcipulo narrante nouit. ſz ta
men non ſuſcitauit. quia valde difficile ẽ vt is
quem poſt vſum male conſuetudinis adulanti-
um lingue excipiunt a mẽtis ſue morte reuoce
tur. de quo etiaz bene dicitur. Sinite mortuos
etiaz ſepelire mortuos ſuos. Moraliter enĩ ſu
os mortuos ſepeliũt cũ pctõres pctõribꝰ fauo
ribus ſeruiũt. Sexto corpus mortuũ a vermi-
bus ꝯſumitur. vt patuit infra. Sic mens ꝓua-
ta vita gr̃e a verme ꝯſcie ⁊ deſperatiõis corro
ditur ⁊ mordetᷣ. Sic igitᷣ ꝯueniẽter pctm̃ mors
dr̃, ꝓpter ꝯſilẽm defectũ vel ꝓceſſum deficiẽdi
Sic enĩ pctm̃ ĩtrat in aĩaz ſicut mors ĩ corpus
Roma. v. Peccatũ ĩtrauit ĩ mũdũ ⁊ ꝑ peccatũ
mors. Scdo pctm̃ dr̃ mors, ꝓpter ꝯſilẽm effe-
ctũ. mors igitᷣ facit corpꝰ rigidũ. frigidũ ⁊ pu- C
tridũ. horridũ terreũ atq̧ põderoſũ. Iſto mõ
facit pctm̃ aĩaz rigidã ꝑ ſupbiã ⁊ inobediẽtiaz
ad deũ. iuxᷣ illđ Prouer. xviij. Cũ obſecratio-
nibꝰ loqtur paupꝑ. ⁊ diues effabitᷣ rigide. Glo.
Supbus efficit aĩam rigidã. Scdo facit pctm̃
aĩaz frigidã ꝑ inuidiã. qꝛ in omni inuido ignis
charitatis extinctus ẽ. de quo igne Luc̃. xij. di
cit dñs. Ignẽ veni mittere ĩ terrã ⁊ volo vt ar-
deat. Sup quo dicit Chryſo. Qui nõ hꝫ ignez
iſtũ de quo dic̃ dñs. ignẽ veni mittere ĩ hyeme
ẽ ⁊ ſi fuerit in media eſtate. Iõ dicit Hiere. vj.
Sicut frigidã facit ciſterna aquam ſuã. ſic fri-
gidã facit malicia ſcz inuidie aĩaz ſuam. Ter-
tio peccatũ facit animã fetidã ꝑ luxuriaz quaſi
latrina in q̃ porci infernales delectantur ⁊ vo-
lutantur. Unde demones non petierunt mitti

ĩ colũbas q̃ hñt ſimplicitatẽ . nec ĩ oues q̃ hñt innocẽtiã. nec ĩ turtures q̃ amãt caſtitatẽ . ſ ĩ porcos q̃ diligũt ĩmundiciam. Mat. viij. Dñe inquiũt ſi eijcis nos h mitte nos ĩ porcos . ſic demones nõ habitãt ĩ cordib⁹ ſimpliciũ nec ĩnocentiũ nec puritatẽ diligentiũ ſed luxurioſorũ. de quo cadaverib⁹ aſcẽdit fetor. Eſa. lxiij. Quarto facit eã horridã p iracũdiam . de quo Gen. xv. Horror magn⁹ et tenebroſus inuaſit abraã. Quinto facit eã putridã p gule ĩmoderãtiã p quã ſenſus ⁊ ratio ſepeliunt. ⁊ hõ ĩ aſinũ ꝯmutat. Hiere. xxij. Sepultura aſini ſepeliet putrefact⁹ ⁊ piect⁹ . Sexto facit eã terreã p auariciã. cui nihil ſapit niſi terreũ vt dicat tali aĩe ſicͭ talpe dixit natura . ⁊ ſerpẽti dñs . Gen. iij. Terrã comedes oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. Septimo facit eã põderoſam p accidiã. q nihil boni opat. Iux illõ Prouer. xiij . Vult piger ⁊ non vult. Glo. vult obtinere bonũ honeſtũ vl̕ vtile ſed nõ vult laborẽ ad hoc reqſitũ ſuſcipe. Sed glo. ordiaria dicit. vult piger regnare cũ dño ⁊ nõ vult pati p eo. delectãt pmia cũ pollicet. terrent certamina cũ iubent. ⁊ ſic peccator fit

D piger ⁊ põderoſus p accidiã . Tertio pctm̃ dr mors ppt ꝯſimilẽ aſpectũ. Quãtũcũq eni homo fuerit pulcher. amabilis ⁊ delicat⁹ ſtatim poſt mortẽ ẽ horribilis. turpis ⁊ abominabil. ⁊ a cõione hoium ſepandus . Sic aĩa añ pctm̃ pulcherrima ⁊ formoſa eẽ videtur Cant. iiij. Pulchra es amica mea ⁊ macula nõ ẽ ĩ te. S per pctm̃ ſpoliat gratuit ⁊ vulnerat naturalibus. ⁊ fetida ⁊ abominabilis fit corã deo. vt dicat ei de⁹ illud Ezech. xvj. Abominabilẽ feciſti decorẽ tuũ. ⁊ tũc ſepat aĩa miſera a cõione fideliũ ⁊ amicitia dei ⁊ angelo bono. Jõ dr Prouer. xiiij. Miſeros facit pplõs pctm̃. Fatuiſſim⁹ operarius eſt ille qui difficilibus laboribus ſe fatigat. ⁊ nihil mercedis vel ſtipendij ĩ fine reportat. Quantis laboribus . periculis ⁊ difficilibus ſe exponũt homines p peccato iſti p voluptatibus. iſti p vanitatibus. et q̃d ẽ ſtipendium? certe mortis ſtipendiũ ⁊ infernale ſuſpẽdiũ. Quia dr Roma. vj. Stipẽdia peccati mors. Quappt dicit Salomõ Sap. j. Noli zelare mortẽ. i. diligere pctm̃ mortale que ẽ cauſa mortis. Ex iã dictis clare pt q peccator ĩtelligit p hunc mortuũ. Viſo q̃s ſit ille defunctus vidẽdũ ẽ vlteri⁹ q̃ ſunt hui⁹ defuncti portatores. q̃ porta p quã afferat? ⁊ a q̃ vidua de-

E ploratur? ⁊ q̃liter a xpo ſuſcitet . Primo ḡ ſũt q̃ttuor portatores q̃ portant hoĩe ĩ peccatis ſc longe vite ꝓpoſitio . aliene culpe intuitio. ꝓprie culpe impunitio . ⁊ diuine miſericordie largitio. Primus portator ẽ longe vite ꝓpoſitio. In eo eni q ipſe hõ longã vitã ꝓponit ſibi ideo in peccatis tanq mortu⁹ perſiſtit. Si aũt ꝯſideraret vite breuitatẽ excuteret a ſe iniquitatẽ. Conſidera peccator q vita noſtra trãſitorijs cito rebus compatur. Dicit eni Sap. ij. Umbre tranſitus ẽ tp̃s noſtru. Comparatur etiam rori antelucano. Sap. xj. Talis eni ros generatur añ ortũ ſolis. ⁊ orto ſole ſtatim exiccatur. Sic ẽ de hoĩe q̃ adhuc ĩ ſuo ortu p mortem ſuccidit. ſicut ꝯqueritur Ezechias. Eſa. xxxviij. Preciſa ẽ velut a texente vita mea. dũ adhuc odirer ſuccidit me. De hoc vide exemplum Luc. xij. de diuite qui horrea dilatauit. ⁊ longã vitã ſibi propoſuit. ⁊ eade nocte mortuus ⁊ damnatus ẽ. De hoc quere ſi placet exemplũ ſuperius. ſer. lxxj. J. Scdõs potator eſt aliene culpe ĩtuitio. In hoc eni q peccatores intuentur culpas alio dicẽtes. Ille ⁊ ille faciunt hoc pctm̃. ideo remanent in peccato. Sed ſi hoc ĩtueris nec a peccato ceſſaueris forte te ipſum decipis. q vno peccato eode mõ peccantes vnus poſſet conſequi gratiam ⁊ ſalnari alter dimitti ⁊ damnari. Quia dr Mat. xxiiij. Tunc erũt duo ĩ agro duo ĩ mola. ⁊ duo in lecto. ⁊ vnus aſſumetur ⁊ alter relinquetur. Ubi ſm Remigiũ his verbis tres ordines eccleſie demonſtrãtur. Per duos in agro ordo predicatorum quib⁹ cõmiſſus eſt ordo eccleſie. Per duos in mola ordo coniugatorum. qui dum p diuerſas curas nunc ad illa flectuntur q̃ſi molam in circũitu trahunt. Per duos in lecto ordo cõtinetniũ quo requies nomine lecti deſignatur. In his aũt ordinibus ſunt boni ⁊ mali iuſti ⁊ iniuſti. Ideo ex eis quidam relinquẽtur ſc in peccatis ſuis . ⁊ quidam aſſumẽtur videlicet ad penitentiã ⁊ ad regnũ celoru. Ideo ſi videris alios benefaciẽtes. alios vero peccantes. ſequere benefaciẽtes. Quia ⁊ aſinus ſi viderit ſocios ſuos ante ſe cadentes hanc viam non graditur. ſed per aliã incedere conſueuit.

Tertius portator ẽ culpe proprie impunitio. F In hoc enim q culpe noſtre manẽt impunite. ideo eo audacius cõſueuimus peccare. Juxta illud Ecci. viij. Quia non cito cõtra malos pfertur ſententia abſq timore filij hominũ perpetrant mala. Si enim deus ita puniret ſodomitas ſicut ĩ veteri lege puniuit per aquas diluuij vniuerſum mundum. vt dicitur Gen. vij. Et quinq ciuitates Gen. xix. per ignem nõ eſſent tam proni ad hoc peccatũ ⁊ ad alia peccata in humana. ſed animaduertere debẽt q nullum pctm̃ manet impunitum. ſi h nõ punietur grauiſſime ĩ futuro. Nam quanto remoti⁹ hircus exit tanto fortius trudit. Ideo dicit Aug. in ſermonib⁹ cõibus ſermo. xliij. Impunitũ nõ põt eẽ pctm̃. nõ decet . nõ oportet. nõ eſt iuſtũ

Et quia nō poteſt eſſe impunitū puniatur a te
ne puniatur ab illo. Idem dicit in libro ad ma
trem. Firmiſſime crede ꝙ peccatum impunitū
nō relinquatur. Et Job. xxiiij. Deus malū ab
ſe impunitum ſeu inultum non patitur. Quan
tus portator eſt diuine miſericordie largitio.
In eo enī ꝙ miſericors deꝰ facile miſericordiā
ſuā peccatoribꝰ elargit̄ eo diutiꝰ ī peccatis ꝑ-
ſeuerant. qꝛ facilitas venie incentiuū ꝓbet de-
linquendi vt dicit Ambro. libro de offi. Et po
nitur. xxiiij. q. iiij. Et iniuſta in fine. vident ali-
qui ꝙ de facili chriſtus dimiſit ſeptē peccatā
mortalia marie Magdalene. Luc. vij. Et Pe-
tro trine negationis peccatum Mat. xxvj. Et
latroni deprecāti ait. Hodie mecū eris ī para-
diſo Luc. xxiij. Idcirco de eadē miſericordia
⁊ venia ſperāt ꝯtinue peccantes. Sʒ quis ſcit
ſi veniā penitēdi conſequent̄. Quia dicit Hie-
ro. in epiſtola. Beati vix inter ducēta milia ho
minū quoꝝ vita ſemꝑ fuit mala vnꝰ meretur ī
dulgētiā. Nec tamē ꝓpter hoc aliqs debet de-
ſperare. Quia dicit Chryſo. de repatiōe lapſi
⁊ allegat̄ a magiſtro libro. iiij. ſen. diſ. xiiij. Ta
lis mihi crede. talis eſt erga hoīes pietas dei
nūꝙ̄ ſpernit pniāʒ ſi ei ſincere ⁊ ſimpliciter of
ferat̄ etiā ſi ad ſummū qs ꝑueniat malorum. ⁊
inde tamen velit reuerti ad v̓tutis viam. ſuſci-
pit ⁊ libenter amplectitur. ⁊ facit omnia quate
nus ad priorem reuocet ſtatū. Scdo per por-
tam effert̄. Ubi nota porta dic̄ glo. viſus ē vel
auditus. aut aliqs d̄ quinqꝫ ſenſibus. Si ergo
videris mulierē ad ꝯcupiſcenduʒ eā iam mor-
tuus effertur ꝑ portam viſus. Qui v̓o aurē de
tractionibus ⁊ linguam litigijs accōmodat ex
trahitur ⁊ effertur ꝑ portam auditus. Si autē
conſimilia fabulantur. ꝑ portaʒ oris mortuus
effertur. Ideo ad portaʒ viſus pactio mutua ē
ponendo inter ipſum. videlicet ⁊ cor vt cor nō
dirigat oculū ad aliqua illicita. nec oculus re-
nūciet cordi aliqua vana. ſicut fecit Job. xxxi
Pepigi inquit fedus cuʒ oculis meis. id ē. fir-
miter in corde meo ſtatui ſicut firmū pactum.
ꝙ vitarem omnē aſpectuʒ impudicum ne cogi
tarem quidem de virgine. i. ꝑ aſpectum incide
rem in delectationē vel cōſenſum alicuius vir-
ginis. Et ſubdit. Si enim ambulaui ī vanitate
Glo. prebens me aſpectibus iuuencularum. ⁊
feſtinauit pes meus in dolo videlicet querens
eas ad decipiendum. Si. id eſt. nō ſecutus eſt
oculus meus cor meuʒ. Ideo dicit Ambroſiꝰ
Auertamus oculos ab inanibus ne qđ oculꝰ
videat ꝯcupiſcat cor. vt teipſum inſpicias ne
ceſſe eſt vt ab omnibꝰ oculos auertas. Qui enī
cuſtodit oculos ab immundicia cordis ſecuri

or erit. Ad portam auditus facienda eſt ſepes
ſpinea ꝑ quā intelligit̄ reprehenſio diuina. Et
hoc dicit̄ Ecci. xxviij. Sepi aures tuas. Glo-
ſa. detractiones nō audiendo. quod innuit̄ cū
ſubdit̄ ſpinis. ſcʒ icrepationē pungentiū. ⁊ no
li audire linguam nequā. ⁊ feras. ſ. adhibe au
ribꝰ tuis. videlicet ne intrēt verba mala. Quia
dicit quidaʒ doctor. Nulla differētia eſt inter
mala loquētem ⁊ ea delectabiliter audientem
vterqꝫ enī dupliciter peccat. Ille q̄ male audit
⁊ in his delectationē ꝑcipit. ⁊ iſte q̄ male loqui
tur ⁊ in his ſimiliter delectatur. Si ergo audi
erimus doleamus. ⁊ ſic ſine peccato erimus. ⁊
dicentē cōticeſcere faciamus. Quia dicit Hie-
ro. ad Ruſticū monachū. Sicut ſagitta ſi mit-
tat̄ ꝯtra materiā durā nōnūꝙ̄ ī ſagittantem re
uertit̄ ⁊ vulnerat vulnerātē. Ita detractor dū
triſtē viderit animū vel faciem audientis ilico
conticeſcit. pallet vultus. herent labia. ⁊ ſali-
ua ſiccat̄. Si vero libenter ⁊ letanter audieris
fomitē detrahēdi tribuis. Ad portas v̓o oris
ponēda ē habena ferrea vt ab aſſeſſore tuo lin
gua regatur. Difficile enim eſt regere linguaʒ
Nam Jac. iij. dicitur. Lingua modicum mem-
brum eſt ⁊ magna ⁊ mala exaltat. Et cito poſt
Lingua noſtra ignis ē. vniuerſitas iniquitatis.
lingua cōſtituitur in membris que maculat to-
tum corpus. inflammat rotam natiuitatis no
ſtre. id ē. curſum vite noſtre. qui rote aſſimilat̄.
inflāmat̄ a gehēna. i. a diabolo. Et infra. Lin-
guam nullꝰ homo domare poteſt. Quod ver-
bū tractans Aug. de natura ⁊ grā. Nō inquit
ait apl's linguā nullus domare pōt. ſed nullus
hoīuʒ. cū domat̄ dei mīa. dei adiutorio. dei grā
fieri fatemur. vn̄ nō eſt expreſſio impoſſibilita
tis ſʒ magne difficultatis. In cuiꝰ figura natura
ſic ordinauit circa linguam ꝙ q̄ſi duplici muro
claudit̄. videlʒ oſſeo ⁊ carneo. ad oſtendendū ꝙ
duplex examinatio fieri dʒ anꝙ̄ ligua ſuū opꝰ
exerceʒ. ꝑmo enī dʒ ꝯſiderare an ſit licitū. ſcđo
an ſit expediēs. ⁊ iſte ſunt due vie ꝑ qs dʒ trā-
ſire. de quibꝰ in pš. Dixi cuſtodiā vias meas
vt non delinquā in lingua mea. Poſui ori meo
cuſtodiam. ⁊ hoſtium circumſtantie labijs me
is. Unde abbas Pafuncius ſicut narratur ex
hiſtoria tripartita cuʒ eſſet ſine litteris acceſ-
ſit ad quendam vt addiſceret. Et cum veniſſet
ad iſtum verſum. Dixi cuſtodiā vias meas vt
non delinquā ⁊c̄. dixit ſe ſatis didiciſſe ſi iſtam
lectionē poſſit ſcire. qꝛ tunc eſſet beatus. Iuxͣ
illud Ecci. xxv. Beatꝰ vir q̄ habitat cuʒ mulie-
re ſenſata. ⁊ qui in lingua ſua non eſt lapſus. li
cet enī iuſtus corripiat aliquādo. habet tn̄ mel
et lac ſub lingua. Sed lingua peruerſa eſt que

aut peruerſa laudat aut recta reꝑhendit vt dicit Grego. vij. moraliũ ca. xxij. Ideo dicit ſapiens Eccl. xxviij. Ori tuo facito hoſtia et v̓bis tuis facito ſtateram. ꝛ frenos ori tuo rectos. Tertio mortuꝰ a vidua deflet. dicit glo. Hec ē ſancta eccl̃ia q̃ ex ſponſi ſua abſentia viduata deflet filios mortuos ſpiritualiter. Iux̄ illud Matth. ij. Rachel plorans filios ſuos noluit cõſo. ꝛc̃. Et in perſona eccleſie plangit Hiere. mortuos in peccatis. c. ix. di. Quis dabit capiti meo aquã. ꝛ oculis meis fõtē lachrymarũ ꝛ plorabo die ac nocte iterfectos populi mei?

I Quarto videndũ ē q̃liter pctõr mortuꝰ ſuſcitetur. Ad hãc ſuſcitationē requirunt q̃ttuor. ſcȝ inductiua. effectiua. oſtēſiua. ꝯſecutiua. q̃ fuerunt i ſuſcitatiõe huiꝰ defuncti q̃ etiã ad ſuſcitationē cuiuſlibet pctõris req̃rũt. Quãtuȝ ad ꝑmum inductiua ſunt duo. ſ. cõpaſſio vidue ꝛ pñtia turbe. Primũ induxit dñm ad multũ miſerãdũ. qꝛ dr̃. Quã cũ vidiſſet miſcõia motus ſuꝑ illã. ſ. viduã. Hec vidua aĩa nr̃a ē q̃ ꝑ pctm̃ mortale ē a xp̃o ſponſo ſuo diuortiata vt ſit iã ſolitaria. Iux̄ illud Thren. iij. Sedebit ſolitarius. i. ſine chriſto ꝛ tacebit. videlȝ a laude eiꝰ Ipſius filius ē animꝰ noſter q̃ multiplicabꝰ peccatis ē mortuꝰ. Et merito mortuo aſſimilatur Hic ſi ſuſcitari debeat. neceſſe ē vt compaſſio xp̃i ꝛ miſericordia eius ꝯcurrant. qꝛ ſi herba ĩ hyeme reſuſcitari debeat neceſſe ē ſolem veris tp̃e ꝯcurrere. Sic i ſili eſt d̃ hoĩe q̃ nullo mõ a morte peccati reuiuiſcit niſi verus ſol iuſticie ſua gr̃a ꝛ miſcõia ad ip̃m ſe cõuertat. Iõ dicit Dauid pſ̃. lxxxiiij. Deꝰ tu ꝯuerſus. ſcȝ ad nos ꝑ paſſionē. grãȝ ꝛ miãȝ tuã. viuificab nos. ſcȝ q̃ ꝑus fuimꝰ mortui in pctis. Scðm inductiuũ fuit pñtia turbe. qꝛ multitudo erat cum vidua. ꝓpter quã chriſtꝰ inductus fuit. ꝛ fecit coram eis miraculũ vt illi crederēt. ꝛ iſtius miraculi teſtes eſſent. Sȝ ſpũaliter hec turba ē electoꝝ. De qua Ioh. Apoc. vij. Poſt hec vidi turbaȝ magnã quam nemo dinumerare poterat. Hec ſemꝑ eſt pñs diuino aſpectui inducens chriſtũ vt reſuſcitet peccatorē. lȝ enim ꝑncipaliter ad ſuſcitationē pctõris faciat dei miſericordia. tñ ſcðario etiam ad hoc valēt ſctõꝝ ſuffragia. iõ dicit Iob ad quēlibet pctõreȝ. Uoca ſi ē ꝛ ad aliquē ſctõꝝ ꝯuertere vt oret ꝓ te. Quãtũ ad ſcðm effectiua fuerũt duo. videlȝ tactio loculi ꝛ iuſſio precepti. Qui acceſſit et tetigit loculũ quando cor durũ ad penitentiam emollit. vel interdum tribulationibus inducit. ſicut patet de Nabuchodonoſor Dan. iiij. et. xxiij. q. iiij.

K ca. Nabuchodonoſor penitētiã meruit fructuoſam. Nõne poſt innumeras ipietates flagellatus penituit. ꝛ regnũ quod ꝑdiderat rurſus accepit. hec Aug. Sed notabile ē ꝙ dño loculũ tangente adhuc mortuus nõ ſurrexit. quia multi a dño ad penitentiaȝ emolliti vel tribulationibus iducti adhuc nõ penitēt ſicut Pharao. de quo dic̄ Aug. vbi ſ̃. Pharao aũt ĩ ipſis flagellis durior ē effectus. Scðm effectiuũ huius reſuſcitati eſt preceptio. Naȝ oĩs eius iuſſio eſt p̃ceptum cũ dicitur. Adoleſcens tibi dico ſurge. Sed iſta iuſſio ſpiritualiter ē diuina inſpiratio. De qua Eph. v. Surge q̃ dormis. ꝛ exurge a mortuis. ꝛ illuminabit te chriſtus. Quantũ ad tertium oſtenſiua ſunt duo. videlicet ſeſſio ꝛ locutio. De primo dicit. reſedit q̃ fuerat mortuꝰ. Nõ dicit euãgeliſta ꝙ ſteterit vl̄ iacuerit. ſed reſedit. In ſtando eni totum corpus laborat. ſed in iacendo totuȝ quieſcit. In ſedendo eni partim laborat ꝛ partim quieſcit. Illi ſtant q̃ circa ſollicitudines temporales nimis laborant. Illi iacent q̃ in bonis operibus torpēt. Nulli eorum ſunt veraciter reſuſcitati Sȝ illi q̃ ſedent ꝓ tempore deo ꝑ deuotã orationem aut ꝯtemplationē ꝛ ꝓximo ꝑ diligenteȝ operationē laborãt. vñ bñ opus eſt vt Maria pie ꝛ ſublimiter ſentiat d̃ deo. Martha minor dicitur ꝛ benigne cogitat de proximo. Lazarꝰ miſere ꝛ lachrymabiliter ſentiat de ſeipſo. De ſecundo dicitur. ꝛ cepit loqui. Peccator eni q̃ ꝑus ꝯſueuit loq̃ verba mundi vel peccati incipit loq̃ v̓ba dei oſtendit ſe fore ſuſcitatũ. quia dicit Bern. Precioſa lingua q̃ non niſi de diuinis rebus nouit diſerere verba. Quantum ad quartũ ꝯſecutiua ſunt duo. laudatio dei. fides ꝛ recognitio. De ꝑmo dicit̄. Accepit autē omnes timor. ꝛ magnificabant deum. Sic peccator ꝓpter bñficiũ ſuſcitationis ſpũalis dȝ laudare xp̃m. Quia dic̄ Chryſo. ſuꝑ Matth. Ad laudandum ſe me oĩ tp̃e incitat qui mihi omni tp̃e bñficia p̄ſtat. Sȝ certe ſunt multi homĩes qui ingrati ſunt de tantis bñficijs ſibi impēſis nec dum laudant. Ideo dicit ĩ ꝑſona xp̃i beatꝰ Augꝰ. Si fueris iniquus nõ me laudas. Si vita cum lingua conſentit tũc me laudas. Et addit. Melius eſt tacere ꝛ benefacere ꝙ̃ me laudare ꝛ peccata cõmittere. De ſecũdo dixerũt ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis. Sic et tu ſi habueris dei cognitionem certum eſt. quia reſuſcitatus es. Quia vbi ſincera dei cognitio ꝛ vera fides. ibi nulla inferior delectatio ſeu adheſio. Ideo dicit beatus Augꝰ. Qui deũ omnium largitorem bonorum cognouerit que ſibi delectatio ĩ inferioribꝰ erit? Si arbor ſemꝑ p̄ferenda eſt ſuo fructui quid mirũ ſi dei ĩtuitu vilipenditur breuis delectatio huiꝰ mundi.